

Musikdirektør Lauritz Hansen, Ringsted

Født 20/8 1883 Død 26/2 1967

Da Lauritz Hansen ved Historisk Samfunds sidste Generalforsamling bad sig fritaget for Hvervet som Medlem af Samfundets Bestyrelse, var det vel nok, fordi han følte Alderens Vægt, men han var dog endnu den Gang rask og åndsfrisk, og ingen kunde ane, at hans Død var så nær forestående.

Lauritz Hansen var en alsidig begavet Mand. Mest kendt blev han vel nok som Musiker og Orkesterleder. Selv var han af gammel Spillemandsslægt, og han havde sin første offentlige Optræden som Musiker allerede 12 År gammel, — dette blev Indledningen til 70 Års trofast Arbejde i Musikens Tjeneste.

I mange År virkede Lauritz Hansen som Malermester i Ringsted, samtidig med at han dyrkede Musikken, bl. a. i Samarbejde med sin Ven og Kollega Musikdirektør H. Chr.

Musikdirektor Lauritz Hansen, Ringsted

Jensen. I Begyndelsen af 30erne fik han imidlertid sit selvstændige Gennembrud. Han havde da begyndt at skrive om de gamle Spillemande og deres Musik i en Række Avisartikler, hvilket førte ham ind i Radioen, hvor han 1934—35 holdt en Serie Foredrag om dette Emne, ledsaget af Musik-eksempler udført af Radioorkestret under Launi Grøndahls Ledelse. Heraf fik han Idéen til at danne sit eget Spillemands-orkester, — en Idé, som han realiserede i 1937.

Dette Orkester slog vældig an, han turnerede med det over hele Landet, ja også til Sverige nåede det, men ganske særlig ved de mange Radiotransmissioner blev det kendt og skattet overalt i Landet.

Hans Spillemandsbiografier er samlet i de to Bøger: „Af den gamle Spillemands Saga“ 1933, og „Spillemanden i Dansk Folkeliv“, 1953.

I denne Forbindelse skal det også nævnes, at Lauritz Hansen selv har komponeret en Del meget smuk Musik, for eksempel: „Forspil til Rugens Sange“ og „Margrethe-Vals“, som han til-egnede sin Hustru.

Fra Musikhistorien var Vejen ikke lang til Lokalhistorien, og i den sidste Menneskealder var L. H. almindelig anerkendt som Ringsted By og Omegns Historiker. Om dette Emne foreligger der fra hans Hånd Bøgerne: „Gamle Ringsted Minder“, 1940, og „Fra det gamle Ringsted og Egnen deromkring“, 1949, samt en Mængde Artikler i Dagblade og Tidsskrifter, alle præget af hans næsten enestående Omhu og Akkuratesse, — og Kærlighed til Emnerne.

Lauritz Hansen var en fin Kender og en varmhjertet Dyrker af de bedste Traditioner i dansk folkelig Kultur, og selv

N. Fr. Rasmussen

var han stærkt præget af netop denne Kultur, — et Barn af Landsbyen, men i sit Manddomsvirke landsomfattende.

N. Fr. Rasmussen.

Sin Kærlighed til de gamle Spillemand og deres Musik har Laur. Hansen tolket i følgende Digt:

Du gamle, du herlige spillemand,
en tonemester i dansens rige.
Din livsgerning var i by og på land
at tolke glæden, ej fandtes din lige.

Du spilled for en, du spilled for to,
ja du spilled for hver den som bød,
dog bedst du spilled, hvor glæden havde bo,
så blødt og så varmt dine toner lød.

Gik dansen let udi bondens stue,
eller den gik i de fine sale,
spillemanden førte alt her sin bue,
glad og tilfreds, og lod tonerne tale.

Før spillemand var mødt, det ej var fest,
således det var — alle dage.
Du her var en længselsfuldt ventet gæst,
nu din musik man søger at vrage.

End nu høres klang fra dine strenge,
omend mangelfuld din musik kunne være;
men vi, der er dine gamle drenge,
vil trofast værne om spillemandens ære.

Fra »*Af den gamle Spillemands Saga*«.